Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

spurcus habitator. fornicationis q̃q; spis efficit scortatores. De quib̃
ppha loquit̃. Spu fornicationis seducti s. Et nequa spis nequa facit
homines atq; p uersos. a demoniacos demones. qualisq; fuerit liquor
q̃ noue testi infusus ẽ. talẽ diu testa a odorẽ retinet a saporẽ. Qui
ẽ pignus hereditatis nrẽ in receptione adoptionis in laudẽ glẽ ipsius.
Pignus latinus interpres p arrabone posuit. ñ idipsũ aũ arrabon q̃d
pignus sonat. Arrabon enim future emptioni quasi q̃dda testimoniũ a
obligamentũ datur pignus ũ hoc ẽ. ΙΝ ΕΡΥΡΟΝ. p mutua pecunia ob
ponit̃ ut eũ illa reddita fuerit reddenti debitũ pignus accredentiori red
dat̃. Rursũ in eo ubi ait. in receptione adoptionis. ñ habet in greco.
ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ. s; ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ. quã nos adquisitione siue possessi
one possum̃ dicere. nec tam ũim sermonis expssimus. Multa enim
uerba s q̃ nec de greco in latinũ transferri ualent. ẽ nec de hebraico
in greciũ. a reciproce nec de latino in greciũ. nec de greco in hebraiũ.
Quicũq; q̃ ñ tantũ spm sem s; spm sem repmissionis acceperit. simul
consequet̃ a arrabone hereditatis. q̃ hereditas uita ppetua ẽ Et quom̃
ex arrabone estimat̃ qualis emptio sit futura a q̃ possessio. uerbi cau
sa ex decẽ solidis. c. solidorũ uilla. a ex tantũ solidis mille solidorũ
possessio. ita a ex uarietate arrabonis hereditatis q̃q; p̃ea secuturę
magnitudo cognoscit̃ Quanis autẽ scis sit aliquis atq; p fectus a omniũ
iudicio beatitudine dignus putet̃ tamen ad futuram hereditatẽ nunc
arrabonẽ ẽ spis consecutus. Si aũ arrabon tantus quanta erit ipsa pos
sessio. quom̃ aũ arrabon q̃ nobis tribuit̃ non ẽ extra nos s; intra nos ẽ
Sic a ipsa hereditas. hoc ẽ regnũ di q̃d intra nos ẽ in nob̃ uersatur
intrinsecus. Quę enim potest ẽ maior hereditas quã contemplari a
uidere sensu pulchritudinẽ sapientię a uerbi a ueritatis a luminis
a ipsi ineffabilẽ a magnificã di considerare naturã. omniũq; q̃ ad
similitudinẽ dei condita s substantiã contuerit̃ Iste aũ spis repmis
sionis seis qui ẽ arrabon hereditatis nrę. ideirco nunc seis datur
ut redimant̃ a copulent̃ do in laudẽ glę ipsi. ñ quo dis laude
alicuius indigeat. s; quo laus di laudatoribus psit. a dũ p singula
opa maiestatẽ ipsius magnitudinęq; cognoscunt. ad laudandũ eũ